

MIDNATTSRÖPET

TIDNING FÖR ANDLIG VÄCKELSE.

Elgitarrister i Maranata, Stockholm.

"Loven Gud med sång och strängaspel . . ."

LÄS I DETTA NR:

Arne Imsen:

Församlingen är svaret

Helge Erixon:

**Hur kallelsen förloras
eller fullbordas.**

L. T. Osborn:

Kraften i namnet Jesus.

Vilho Soininen:

Israels stamfäder.

Anders B.

Andersson:

Guds väg är den bästa.

NR 4

15 FEBR. 1966

PRIS 1:—

ARNE IMSEN:

FÖRSAMLINGENS UPPRÄTTELSE ÄR SVARET

Tal i missionskonferensen

Det finns inga argument starka nog, för att den nytestamentliga församlingen icke skulle vara det mest funktionsdugliga organet i evangeliseringsarbetet både här hemma och i de s. k. missionsländerna. Inga uttryck av evangelisationsvilja ger oss därför rätt att sätta oss över den lokala församlingen. —

Vår uppgift i tiden är i stället att proklamera Församlingens upprättelse. Det innebär att det allmänna prästadömet kommer i funktion, där gåvor och tjänster i enlighet med apostlarnas lära är i verksamhet på olika områden.

Den lokala församlingstanken är alltså den enskilda människan i funktion. Jag frågar: Tror vi på detta och är vi villiga att satsa på den lokala församlingen? — Då måste vi också gå in på Nya testamentets villkor och hålla oss inom dess gränser. Vi måste tillbaka, förbi hela historien bakåt och rakt in i Apostlagärningarna med dess trosliv, böneliv och offerliv. —

Organisationer över eller vid sidan av församlingen är ett hinder.

Församlingens upprättelse kan ej ske på organisatorisk väg.

Det måste börja på det lokala planet, och det börjar alltid med ett uttåg. Därför menar jag

helt realistiskt, att Maranata är en ny start och en fortsättning som måste få väldiga konsekvenser för oss. Vi har gått ut ifrån det vi menar är ett hinder. Och det är inte därför att pingströrelsen och andra samfund sökt förverkliga den lokala församlingstanken, som vi gått, utan tvärtom därför att de har misslyckats med och förfuskat församlingstanken med sina sido- och överorganisationer.

Detta kan ge oss anledning att dels tala om nominella samfund — där har vi i dag de gamla frikyrkorörelserna — och dels reella samfund, där man visserligen teoretiskt accepterar den fria församlingstanken, men där i realiteten församlingarna är sammanbundna i ett partiknippe genom sina olika sidoorganisationer. Man har på detta sätt helt enkelt torppederat den lokala församlingstanken.

Jag tror icke att pingströrelsen i och för sig är ett hot mot väckelsen, men jag söker ändå målvedvetet upprätta en så stor distans som möjligt till pingströrelsens system. Vi älskar alla pingstsjälar, de enskilda människorna — det är systemet vi bekämpar. Den här distansen måste finnas. Det finns saker och ting som markerar skillnaden mellan oss både ideologiskt och

Forts. på sid. 9.

Helge Erixon

HUR KALLELSEN FULLBORDAS eller FÖRLORAS

Anförande av Helge Erixon vid
missionskonferensen i Stockholm

Varje människa som tar emot Guds ord mottager också ett gudomligt frö, som i sig innesluter en kallelse till tjänst i Guds rike.

Vi är genom nyfödelser delaktiga av Kristus och detta ger oss också vår uppgift. Kallelsen till de olika tjänsterna eller ämbetena i församlingen är nedlagd hos oss, redan i vår moders liv och frigöres genom frälsningsundret. Gud förutsåg vilka uppgifter vi skulle ha. — "Förrän jag danade dig i moderlivet utvalde jag dig...", säger Gud till Jeremia. — Paulus säger: "... Han som allt ifrån min moders liv har utvalt mig..." —

Vår naturliga utrustning, våra kropps- och själsförmögenheter är det käril i vilket vi bär det gudomliga. Andens gåvor och Andens frukter är en förlängning och fördjupning av våra naturliga gåvor av sådan art, att de bryter varje begränsning. —

Vi talade om ett frö, ett gudomligt embryo.

Det är ju härligt att såväl vårt kristliga liv som vår kallelse är något som växer — växer och mognar fram, från att först bara ha varit ett litet frö. —

Många gånger då vi lyssnat till en nyfrälst människas vittnesbörd har det varit något som liksom glimmar till i de enkla orden — ett löfte, en profetia om en kallelse, den personen redan bär inom sig. Vi kan inte säga vad det är, men vi förnimmer det i Andens värld. Så tillväxer denna nyomvända människa och efter några månader är kallelsens art uppenbar för alla. Den som är kallad till evangelist är det från det första vittnesbördets första ögonblick, men mognar sedan och blir en fullmogen evangelist. Den som i sig bär ett ämne till lärare, han är detta från första stund och mognar alltmer till denna uppgift. På samma sätt är det också med herden och profeten, om de får det livsrum som är nödvändigt. —

Ett frö och en växt är alltid beroende av jordmån och klimat. Det är också många faktorer, som är avgörande för att en kristen skall tillväxa och mogna. Dessa livsvillkor kan förvärva eller befrämja. Det är

här det mänskliga ofta sätter in och rubbar utvecklingen och många blir därför endast en karikatyr av det Gud en gång ämnade dem till. Traditioner, organisationer, människoläror och andra yttre faktorer hämmar den andliga utvecklingen. Den andliga atmosfären i församlingen av väckelse och tro på Gud är det klimat och den närande jordmån som bringar fram mognaden. —

Det finns idag massor av kristna som istället lever i en atmosfär där det andliga avfallet frodas. —

För några dagar sedan träffade jag en broder i pingströrelsen som berättade för mig om en av sina vänner, som fört statistik under många år över vissa saker, som hänt inom denna rörelse. Han hade kommit fram till den skakande uppgiften att omkring 400 predikanter har de sista åren slutat sin tjänst. Gud har alltså kallat hundratals människor, vars förutsättningar att fullborda denna kallelse ej fanns — det är ohyggligt. — Naturligtvis kan man tala om många olika yttre motiv som drivit dem ut ur kallelsen — ekonomiska saker exempelvis, därför att försam-

Forts. på sid. 16.

DET ÄR SEGERTIDER I SION HELSINGFORS

av

Gunnar Eklund

*Sionförsamlingens stora
lokal i Helsingfors oftast
fullsatt.*

"Det vi hava sett och hört, det förkunna vi ock för eder, på det att också I mån hava gemenskap med oss; och vi hava vår gemenskap med Fadern och med hans Son Jesus Kristus." 1 Joh. 1: 3.

Ryktet om Guds verk har alltid spritt sig vida omkring vare sig vittnesbördet är gott eller ont. Många människor nöjer sig med vad de hör sägas för att taga ställning för eller emot. —

Det onda ryktet är ett av djävulens mest användbara vapen emot Guds verk. Det har därför ofta fått ödesdigra följder för väckelsens folk.

För några år sedan nådde mig ofördelaktiga rykten ut till Afrika om Sionförsamlingen i Helsingfors och dess föreståndare. Hemkommen till Sverige hörde jag samma rykte.

Så träffade jag en del bröder som hade besökt församlingen

och hörde vittnesbördet enligt 1 Joh. 1: 3 och det var skillnad som på natt och dag jämfört med ryktet jag tidigare hört. Så hörde vi broder Soininen predika under bibelskolan i Stockholm och det sade ja och amen i hjärtat.

Den 30 november fick jag tillfälle att själv besöka Sionförsamlingen i Åbo. En stor skara vänner hade mött upp. Trots den allvarsmättade prägel, som hör ihop med den finska folksjälens, fröjdade man sig över den nåd som kommit Herrens folk till del. Den Helige Ande var mäktigt utgjuten i mötet.

I Helsingfors möttes vi av broder Soininen med familj och en stor skara trosfriska vänner i Sionförsamlingen som tror på, och upplever seger i arbetet för själars frälsning.

Mötena präglades av stark Gudsuppenbarelse och Guds An-

de var även här mäktigt utgjuten i församlingen. I varje möte behandlades sjuka genom att smörja dem med olja och bedja för dem i Jesu namn.

Mötena var mycket välbesökta och i söndagskvällens möten var lokalen, som rymmer 800 personer, till trängsel fylld.

Det var oerhört öppet att förkunna Guds ord. Hungern efter Guds ord var mycket stark, vilket är ett hälsotecken på en frisk kropp.

Hade även förmånen att besöka en stad i mellersta Finland som heter Jyväskylä. Där mötte vi även en skara människor som upplever förnyelseströmmen, och många som längtar att få förnyelse av Ande och liv.

Det är segertiden för Guds verk i Finland!

SYNDABOCK IGEN

När jag läste artikeln "Syndabocken" av syster A. M. B. gjorde jag en del reflexioner, som jag gärna ville låta gå vidare genom tidningen. Inte för att vålla ordstrider (1 Tim. 1: 4) utan därför att vårt mål bör vara att komma fram till enhet i tron (Efs. 4: 13). Vi är överens om det hon först skriver om syndabocken som en förebild till Jesus som gick in under vår synd och skam, och friköpte oss åt Gud. Och även när hon hänvisar till Pauli brev till Galaterna, där hon framhåller vår frihet från lagen, inte därför att lagen är upphävd utan därför att Jesus har fullbordat den. (Matt. 5: 17.) Och nu blir vi genom Honom iklädda den rättfärdighetsdräkt Han vann åt oss, och vi får så vandra i förutberedda gärningar, inte i trældom under laggärningar utan i en underbar frihet till kärlek till Jesus vår Frälsare.

Men nu vill jag fråga: Har Du kära Syster tänkt på att det just är Paulus som så väl var hemma i rättfärdigheten genom tron, och som så älskade sina bröder efter köttet att han själv ville vara bortkastad, om det kunde hjälpa hans bröder, att just denne Paulus var det som i 1 Kor. 11: 1—17 talar om både bröders och systrars sätt att uppträda i gudstjänsten. Vagar någon av oss säga att det var något som Paulus hade kvar sedan han var farisé, och har vi någon möjlighet att komma förbi detta ord utan att direkt nonchalera Guds ord? Måste vi inte såsom bibeltrogna syskon räkna detta till Apostlarnas undervisning varom det står i Apg. 2: 42, att de första kristna höllo fast vid.

Ännu är de så levande i mitt minne när vi några stycken för många år sedan gick ut från en samfundsförsamling och slöt oss till en bönegrupp tillhörande en pingstförsamling. Vilken glädje och fröjd vi då kände, att vi fick tillhöra en "Biblisk Församling" som ville följa Guds Ord i allt.

*Gunnar Karlsson,
Lilla Edet*

Ett genmäle till artikeln "Syndabock" i Midnattsropet nr 1 1966 av A. M. B.

Först vill jag då nämna, att artikeln, som är ett vittnesbörd, faktiskt gör en rörd, när man tänker på att en syster, vilken varit utesluten i 12 år från församlingssamfundet åter blir innesluten i sann syskongemenskap. Hon har åter fått fästa sina blickar på det "himmelska" där ovan och därför är hon tacksam mot Gud och Maranata-väckelsen. Men det är något i vittnesbördet, vilket av många uppfattats som en väckelseartikel, som gör en upprörd och fäster blickarna på det "jordiska" där ovan, d. v. s. här och huvudbonad.

Låt oss tacka Gud tillsammans med A. M. B. för väckelsen, som vi upplever och låt oss gärna tillsammans spränga "fromhetsvallen" men vi skall också akta oss för att hamna bakom "tomhetsvallen", d. v. s. utan förankring i Guds ord och verkligheten.

Det är sant, att väckelsen eller låt oss säga det sanna livet i Gud är en levande väg och inte något, som kan stängas in bakom fyra väggar efter människors tyckande och tänkande. Men om livet i Gud är en väg, låt så vara med mycken kamp

så att hårtestarna flyger, så är det i alla fall så, att vägen har två diken. Vår uppgift är, att rycka upp alla dikesbökare mitt på vägen för fortsatt vandring framåt i Jesu efterföljd. Men inte skall syndaren ryckas upp rakt över vägen för att hamna i fariséens dike. Och inte skall fariséen hjälpas upp ur sitt dike för att stjälpas ned i det andra, "missbruk" av Guds nåd.

Vi tackar Gud för all frigörelse, som är gudomlig. Herren vattnar ju sin vingård den torra och Herren viktat sin vingård från Gomorra. Jes. 27. När det gäller den omdiskuterade hår- och hattfrågan i 1 Kor. 11, så får vi inte glömma sammanhanget i hela brevet, vårt förhållande till Herren Jesus Kristus och andra medkristna.

Har jag Kristus kär så älskar jag också hans kropp och lemmarna i den. Därför varnas vi för att missbruka "vår kunskap" så att vi inte syndar mot bröderna, ja mot Kristus själv. Genom "min frihet" kan jag också lägga hinder i vägen för Kristi evangelium. Låt oss icke fresta Kristus, utropar aposteln, eller vilja vi reta Herren? I vårt förhållande till Kristus och hans församling skall vi vara varken syndare eller fariséer. Kvinnans och mannens klädande och uppträdande beskrives klart och tydligt som hedrande för Herren och hans församling. "Eller är det så, att I förakten Guds församling", heter det i samma kapitel, där det också talas om att fira Herrens måltid på ett sätt, så att vi icke drager dom och sjukdom över oss.

Det är sant, att jag kan hålla allt det yttre strikt efter Guds

Forts. på sid. 12

JAG VILL VARA MED DÄR ELDEN BRINNER

"Ty se jag skall på den tiden utföra mitt verk på alla dina förtryckare. Jag skall frälsa de haltande och hämta tillhoppa de fördrivna och jag skall låta dem bliva ett ämne till lovsång och till berömmelse på hela jorden, där de voro så smädade. På den tiden skall jag låta eder komma tillbaka, ja på den tiden skall jag hämta eder tillhoppa. Ty jag vill låta eder bliva ett ämne till berömmelse och till lovsång bland alla jordens folk i det att jag åter upprättar eder så att I sen det med egna ögon, säger Herren." Sef. 3: 19—20. Detta Skriftens ord gäller ju i första hand judafolket, men det gäller i lika hög grad den väckelse som just nu pågår i Sveriges bygder, en av Gud nytänd himlaeld — Maranataväckelsen.

Jag gick länge likasom på avstånd och såg på dessa frigjorda och saliga bröder och systrar som så kraftfullt och trosfriskt vittnade om Jesus. Så en kväll i ett möte fick jag i en väldig förnyelse *möta Jesus* — O, pris ske Gud — som jag visserligen troget tjänat ända sedan jag blev frälst 1960 — men som nu visade sig underbarare och mäktigare än jag kunnat ana. Jag fick uppleva

att evangelium om Jesus är ett *GLÄDJENS budskap*. Den trötthet och sömnaktighet som förlade mej i bojor är som bortblåst. Hjälparen Den Helige Ande började att tala till mej genom sitt ord. De gamla bibelsanningarna fick liv och jag kände mej omsluten av Honom som är livet självt. Ära vare Jesus!

Jag är sedan två år tillbaka kolportör bland pingstförsamlingarna i Hälsingland. Nu känner och begriper jag att jag i första hand måste bli en kolportör åt Jesus, och endast tjäna Jesus och lyda Honom.

Ja, säger du, men var du inte det förut då? Jag vill svara så här: "Likaså om den signal, som basunen giver är otydlig, vem gör sig då redo till strid?" 1 Kor. 14: 8.

Det måste vara klara toner och redliga begrepp om himmelns och jordens Gud skall sanktionera vårt arbete med sin gode Ande. —

Men är det inte själiskt och uppvispad stämning i Maranata — frågar andra. Då vill jag svara: Den är en ande så gudomlig och fin att jag står häpen. Och inför det verk som Gud, i dessa yttersta dagar, av nåd vill sända över Sveriges bygder och folk, är jag också häpen. Och den är en Ande så mäktig att gammelfrälsta syndare inte vill visa sig i dess ljus. Icke för att vi blir mer fullkomliga här; det är fråga om vi vill stå upp från de döda, ta korset på, och "ställa oss i rämnan till landets försvar!" —

Låt Herren få rensa ut all gammal surdeg och låt Honom få ikläda sig sin makt. Sedan skall Han låta dig komma in i ett land som flyter av mjölk och honung, ja, Jesus hälsar dig välkommen till den här som gått ut i kampen för att rädda själar ur satans hand innan himmel och jord skall stå i brand. Budskapet är brådskande för Jesus kommer snart!

Alf-Ivar Jonsson

VI MÅSTE ALLA GÖRA MER FÖR MIDNATTSROPETS SPRIDNING!

20 Midnattsrop kostar 10: — kr. Kan eller vill du inte sälja — dela ut dem till vänner och bekanta! Rek. redan detta nr från MIDNATTSROPET, Surbrunnsgatan 60, STOCKHOLM VA.

Vårt ärende är angeläget och brådskande. — Med Midnattsropet kan vi nå alla svenska hem. — Nu är det tid att DU också gör något!

ISRAELS STAMFÄDER IV

Simeon och Levi

Ett bibelstudium av Vilho Soininen

"Simeon och Levi äro bröder, deras vapen är våldets verktyg. Min själ inlåte sig ej i deras råd, min ära tagen ingen del i deras samkväm, ty i sin vrede dräpte de män och i sitt överdåd stympade de oxar. Förbannad vare deras vrede som är så våldsam och deras grymhet, som är så hård! Jag skall förströ dem i Jakob, jag skall förskingra dem i Israel." 1 Mos. 49: 5—7. —

Vi fick se, att Ruben till sin natur var mycket vacklande och beroende av sina känslor. Han sjöd såsom vatten.

Simeon och Levi återigen var mycket häftiga till sin natur. I deras natur var något, som var mycket lika. En gång när Sikem, son till hivéen Hamor, som var hövding i landet, hade kränkt deras syster Dina, hämnades Simeon och Levi, Sikem och hans far på ett mycket grymt sätt. Då hela stadens befolkning fann sig i ett hjälplöst tillstånd, anföll de stadens innevånare och dödade allt mankön. Deras vapen var våldet, och Gud fann inte behag i deras tilltag. Detta är en bild på den kristne, som strider med köttets vapen. På vilket lömskt sätt bedrog icke Simeon och Levi också Hamor och hans folk. Många kristna handlar så som om ändamålen alltid helgar medlen. De skyr inga handlingssätt för att kunna nå sitt mål.

I alla tider har våld och köttets sinnelag varit den största förbannelsen för Guds verk. "Förbannad vare deras vrede, som är så våldsam." Den har söndrat bröders gemenskap och splittrat församlingar. Köttets sinne är ovänskap, kiv och av-

und. Varför dräpte Kain sin broder? Var det inte för att Kain var i köttets våld och hatade och avundades sin broder Abel? Detta hat har fortsatt i årtusenden och är inte heller främmande för vår tid. Den kan vandra i mycket fina kläder, men under skalet döljer sig alltför det gamla, förbannade köttet.

Paulus skriver till romarna: "köttets sinne är nämligen fiendskap mot Gud." Rom. 8: 7. Därför kan kött och blod aldrig få Guds rike till arvedel. Ej heller kan köttsliga vapen någonsin föra Guds rikes sak till slutlig seger. I början ser det många gånger ut att lyckas, svek och hat kan förblinda många, men till slut avslöjas de alltid som köttets gärningar.

Paulus säger: "De som är i ett köttsligt väsende kunna icke behaga Gud." Rom. 8: 8. Detta borde vara klart för både församlingsmedlemmar och ledare, vilka ofta regerar i församlingarna med hårdhet.

Gud älskar människan och vill frälsa henne från syndens och köttets gärningar. Gud har givit sin Ande, med vilken vi kan döda köttets gärningar, ty det står skrivet: "om I genom Anden döden kroppens gärningar." Rom. 8: 13.

Detta är enda "medicinen" för denna sjukdom. Om vi önskar bli segrare över vårt kött och vår syndiga natur, så låt oss öppna för Guds Ande.

Levi är en bild på, vad Gud kan göra i en människa, då hon vandrar efter Anden och inte efter köttet. Då Moses dröjde på berget hade folket blivit otåligt och bad Aron, att han

skulle göra åt dem en gud, som skulle gå framför dem. De tyckte det var bättre att göra sig själva en gud, bättre och säkrare. Vad var då Israels folks gud? En guldkalv!

Pengar — där har vi även denna tidsålders gud.

Många tycker att det är säkrare att lita på pengar än på Gud. Då de har tillräckligt mycket pengar sparade, kan de med full trygghet tänka på framtiden. Man behöver ju inte lita på Gud direkt — då man gjort sig själv en "guldkalv". —

Aron förkunnade: "I morgon bliver en Herrens högtid." De kunde ordna stora högtider och t.o.m. namnet var andligt. Församlingen som är bunden till sin ledare på livstid, ser inget ont i detta. Tidigt på morgonen offerar man brännoffer och lovoffer. Folket satte sig ner att äta och dricka för att sedan börja leka.

Folket är förunderligt. Hur snart kan inte en ledare locka hela församlingen att festa runt "guldkalven". Ve, denna blindhet, ve denna dårskap!

Framför mig ligger en pingst-

Vilho Soininen

ledares "katekes", i vilken presenteras, hur en människa blir pånyttfödd, på ett mycket grovt felaktigt och ett emot Guds ord stridande sätt. Ordföljden lyder ord för ord: "Då det första samtalet är över och syndabekännelsen gjord, samt syndabefrielsen blivit uttalad, anser man personen ifråga vara pånyttfödd." Detta är värre än katolicism. Denna "katekes" har blivit utbredd över helt vårt land, men ingen har protesterat ens med ett enda ord. Varför? Är hela folket förblindat? Detta är en allvarligare fråga än vad vi nu kan ana. Sannerligen, det blir digra följder på lång sikt, om inte folket vaknar upp och får se, vart det bär hän.

Då Moses och Josua kom ner från berget hördes rop och skrän. Då sade Josua till Moses: "Krigsrop höres i lägret." Men Moses svarade: "Det är varken segerrop eller krigsrop, det är sång jag hör."

Josua kunde inte skilja på ljudet om det var rätt eller fel, men Moses hade Andens öra, så han kunde urskilja ljudet med en gång. Nuförtiden hörs det mycket sång. Man lägger stor vikt vid tekniken. Man skolar körledarna och körerna har sina speciella övningar. Sång- och musikmötena har blivit moderna. Man tävlar om, vilken kör som sjunger "finast". Några tycker sig i allt detta höra "krigsrop" och talar glada om, vad de åstadkommit: Ser ni vad vi har? Kan ni höra den väldiga sången? Men den som har öra kan höra, att det inte heller är "segerrop", inte ens de besegrades gråt, utan bara *sång*. Det finns ingen den helige Andes smörjelse, ej heller är sångarna inspirerade av Anden. I sångerna och "ropen" höres icke de segrandes röster, det är bara sång. Sång, av vilken denna värld är full. Det är bara den

skillnaden att i dessa sånger finnes "andliga" ord, men vissheten, trons ande, segermelodin fattas.

Moses förstod, att denna sång inte hade någon betydelse. Med full frimodighet trädde han fram inför folket och brände deras avgud. Moses såg, att folket var lössläppt till skadeglädje för deras fiender. Då ställde han sig fram och sade: "Var och en, som hör Herren till, han komme hit till mig. Då församlade sig till honom alla Levi barn." 2 Mos. 32: 25—26.

Den dagen kämpade man för Gud. Nu kämpade inte Levi längre för sin egen saks skull, utan för Guds sak. "dräpen vem I finnen, vore det också broder, eller vän, eller frände."

Den andliga verksamheten nuförtiden är ofta baserad på släktskapets och vänskapens grund. En bestämd släkt härskar i flera församlingar. De andra medlemmarna måste underordna sig denna "släkts" beslut. Ingen vågar resa sig upp emot denna "släkt". Men leviterna tog sina svärd och omgjordade sig och gick ut i strid för Guds ära. De sparade varken sitt eget eller andras kött. Frimodigt kämpade de för Gud. Nu kämpade de inte längre för sin egen sak, eller för sin egen ära. De hade Guds stridsvapen i sina händer. Därför, lägg märke till, därför, valde Gud just leviterna till det prästerliga ämbetet. Dessa män var modiga män. De gjorde sig inte till för ledarna, ej heller frågade de efter hur det gick för dem själva. De "satte allt på ett kort", antingen vinna eller stupa.

Var finns dessa män och kvinnor idag? Många är nog vakna för det nuvarande andliga läget och den skriande orättvisan. De ser hur Herrens högtider firas omkring "guldkalven", men ändå sjunger de

bara med, för att inte mista sin plats och sin ställning.

Finns det då inte längre leviter ibland de kristnas led, som vågar binda fast svärdet vid länderna och gå åstad att strida för Herrens sak? Det har funnits modiga män, men hur är det idag? Jag tror dock, att det ännu skall uppstå män och kvinnor som vågar gå emot synd och orätt. Gå med livet som insats. Nu behövs dessa män, och Gud vare lov, de har börjat stiga fram på olika platser. Gud vill göra riktiga "leviter" av dem, som utför det prästerliga ämbetet.

På samma sätt som Simeon på grund av sin natur alltid var beroende av sin broder Levi, steg Levi på grund av sin modiga handling till en specialposition i Guds stora hushållning. Läs vidare vad Moses sade om Levi, då han välsignade Israel. 5 Mos. 33: 8—11.

Forts.

Midnattsropets Förlag Jönköping blir Evangelii-Center Borlänge

Berta och Gösta Svensson har flyttat förlagsverksamheten från Jönköping till Borlänge. Av praktiska skäl och i fullt samförstånd med tidningen Midnattsropet har man också i samband med flyttningen ändrat förlagets namn till Evangelii-center, såsom det framgår av dagens annons i denna tidning.

FÖRSAMLINGENS UPPRÄTTELSE. *Från sid. 2.*

praktiskt. Vi måste absolut fasthålla den nytestamentliga församlingssynens förverkligande på det lokala planet. Varje organisation eller verksamhet över eller vid sidan av den lokala församlingen torpederar den nytestamentliga församlingstanken.

Vi skall inte bygga vidare på något som redan misslyckats utan vi skall bygga på det som har en chans att överleva — Guds eget Ord.

Då vi återgår till Nya testamentets riktlinjer för församlingen innebär det att vi får avkläda oss allt annat tänkande, från vilket håll det än kommer. Det finns nämligen inte bara en förkvävande kollektivism utan även en minst lika farlig individualism — ingenting av detta vill vi ha. —

Herrefolksmentaliteten måste bort.

Det är inte bara organisationer utan även enskilda människor som kan förgripa sig på den lokala församlingen. Detta sker genom att man gör sig till herrar istället för att vara medhjälpare. Detta har skett både här hemma och i missionsländerna. Det finns olika vägar på vilka man kan komma fram till en sådan position; ekonomiskt inflytande, social ställning, politiska kontakter etc. —

På de flesta missionsfälten möter man i dag ett Amerika-influerat tänkande som kommer att få ödesdigra konsekvenser om vi ej är vakna för dess faror. Det är en imperialism och en herremansmentalitet som för hela folk har gjort kristendomen liktydlig med kapitalism och förtryck. De allmosor kristna människor i olika länder sänder dit, har ej löst problemen utan snarare förvärrat dem. Med vårt tal om "mission genom infödda" i motsats till den vite missionärens arbete är vi med och konserverar gamla rasfördomar och bidrager till rasdiskrimineringen. Vart

skall det leda i framtiden? I dag lägger vi grunden för morgondagens arbete. —

Jag vänder mig emot själva principen att vi skall upprätthålla sociala gränser emellan de olika tjänsterna. Eller är vi redo att utplåna dem? Det är avskyvärt att spekulera i den sociala nöden i missionländerna genom att tala om de "inföddas billiga arbetskraft". Driver vi en sådan propaganda kommer vi också att snart skörda frukterna av den. Det blir omöjligt för oss att arbeta där inom några år.

Överallt möter vi i dag vaknande nationalism och självständighetskänslor. Den politiska utvecklingen går snabbt. Människor blir socialt medvetna och upptäcker vilken distans det är mellan dem, och de till dem utsända missionärerna. — Hur skall vi komma in med evangelium om vi kommer som översittare och representanter för västerländsk kultur? Nej, missionären måste acceptera de villkor de infödda lever under och med ord och handlingar vara redo att bevisa att han inte har några herrefolkslater eller imperialistiska avsikter. —

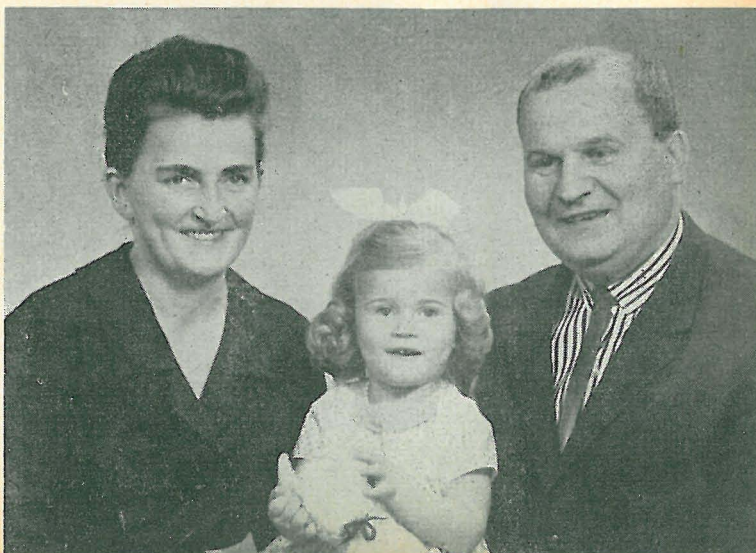
Vi måste göra klart för oss att Guds församling skall kunna existera både i ett kapitalistiskt och i ett socialistiskt samhälle. Vi får inte acceptera några gränser som inte finns i Guds frälsnings rådslut. Här är inte jude eller grek, svart eller vit — alla är vi ett i Kristus. Missionären får ej göra sig till herre över församlingen — han är endast en lem i kroppen.

Den lokala församlingens suveränitet måste alltså hävdas och respekteras också i missionsländerna. — Ja, jag säger ännu en gång: Idag lägger vi grunden till morgondagens arbete. Låt oss vara eniga om att de gränser som missionärer från olika missionssällskap varit med om att bygga upp mellan vita och infödda, måste rivas ned — det är ett steg mot församlingens upprättelse och seger för evangelium.

Midnattsropet tackar Er, Berta och Gösta, för Ert trogna arbete under Jönköpingsperioden, önskar Er Guds välsignelse och räknar med Ert bistånd i vår gemensamma kamp för väckelsens seger och framgång i de dagar som ligger framför oss innan Jesus kommer.

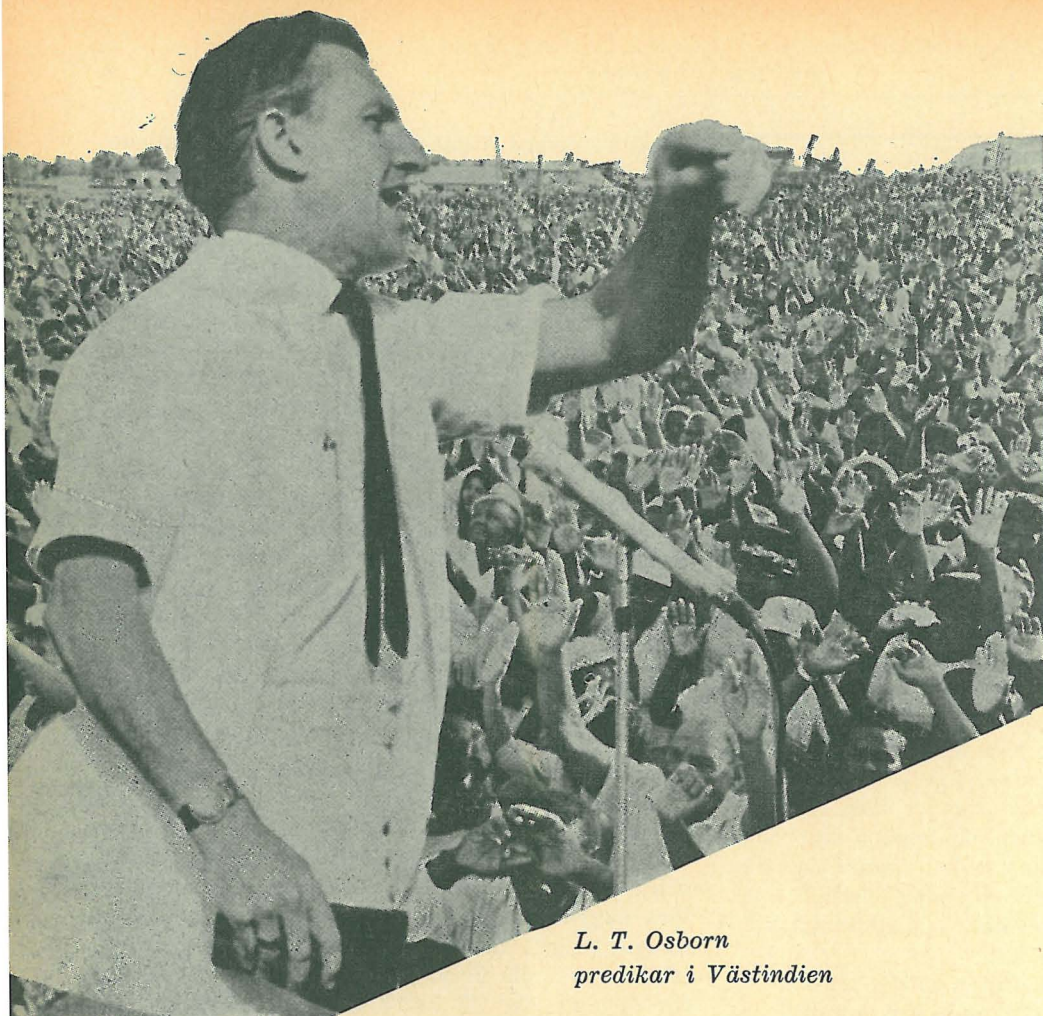
*Gösta och
Berta
Svensson
och
dottern
Caroline*

Arne Imsen

BED OCH ARBETA!

KRA

L. T. Osborn
predikar i Västindien

"Och dessa teo
skola åtfölja de
tro: GENOM
NAMN skola
va ut onda and
skola tala nya
mål, ormar sk
taga i händerna
de sjuka skola
ga händerna o
skola då bliva f

Mark. 16

I tretton år har jag nu proklamerat *Jesu namn* i trettiofem olika länder. Och över hela världen har Jesu Kristi härlighet uppenbarats genom att Hans namn har upphöjts. "Därför har Gud upphöjt honom över allting och givit honom det namn som är över alla namn, för att i Jesu namn alla knän skola böja sig, deras som äro i himmelen och deras som äro på jorden och deras som äro under jorden." Fil. 2: 9—11.

Demoner, sjukdomar och omständigheter av olika slag — allt är underkastat Jesu Kristi namn. Det har varit Faderns vilja att upphöja detta namn över alla andra namn. Den Helige Ande sanktionerar detta namn och otaliga under vittnar om Jesusnamnets suveränitet.

Vi kan alla hälsa den kraft som finns i Jesu namn, för det är genom Hans namn vi har frälsning för våra själar, helbräddagörelse för våra kroppar, seger över satans härskarmakt och tillträde till Fadern i bön.

Det finns frälsning i namnet Jesus.

Namnet Jesus är oskiljaktigt förenat med frälsning. Det är skön musik för den själ som ångrar sin synd. "Och hon skall föda en son,

och honom skall du giva namnet JESUS, ty han skall frälsa sitt folk ifrån deras synder." Matt 1: 21. "Och i ingen annan finnes frälsning; ej heller finnes under himmelen något annat namn, bläd människor givet, genom vilket vi kunna bli va frälsta." Apg. 4: 12.

Jesus är det enda namn genom vilket syndaren kan nalkas Gud. Skaror av människor har upplevt den nya födelsen genom att helt enkelt kalla på detta namn, "var och en som åkallar Herrens namn, han skall varda frälst." Rom. 10: 13.

Har DU åkallat namnet Jesus? Har du uttalat Jesu namn i din bön? Om inte, så gör det nu! Du kommer att uppleva något — hans frid kommer att strömma in i din själ, blott du åkallar Hans namn. Se på honom, upphöjd på korset, blödande, döende, för att du skulle få leva. Dina synder och syndavanornas makt kommer att smälta bort, då Hans liv genomströmmar din varelse. Åkalla Hans namn Nu och bli frälst! —

Det finns helbräddagörelse i namnet Jesus.

Läs Apostlagärningarna och du ska finna hur mäktigt kraften i namnet Jesus uppenbaras till hälsa för de sjuka. —

EN I NAMNET JESUS

Av
L. T. Osborn

Petrus sade till en hjälplös krympling som satt tiggande i smutsen: "I Jesu Kristi, nasaréens namn; stå upp och gå!" —

Plötsligt fick de obrukbara fötterna och fottederna styrka och mannen rusade in i templet, hoppande, springande och lovande Gud.

Folkskaran kände igen honom och samlades omkring honom i förundran. Då talade Petrus om för folket att det var den levande Kristus som hade utfört detta helbrägdagörelseunder. Höjdpunkten i hans budskap var detta påstående: "Och det är på grund av tron på hans namn, som denne man, vilken I sen och känna, har undfått styrka av hans namn; och den tro, som verkar genom Jesus, har i allas eder åsyn gjort, att han nu kan bruka alla lemmar." Apg. 3: 16.

Tusentals gånger har jag sett kraften från den levande Kristus uppenbarad i kraftgärningar, då jag befallt sjukdomar att dö och demoner att fara ut i Jesu Kristi namn. Vilken välsignad syn är det icke att se krymplingar resa sig upp och gå, att se spetälska glädja sig över att nytt liv kommit till deras kött, att se blinda ta emot sin syn, de döva få hörsel och besatta befrias! Jag har sett dessa under äga rum inför mina ögon runt om i världen i över tretton år. — O, vilken salighet att se av polio förtvinade lemmar rätas ut i ett ögonblick och bli starka — och se kroppar uppätta av cancer återställas.

Jag vill säga er: det finns helbrägdagörelse i namnet Jesus. Tron på hans namn skall också göra DIG helbrägd just nu.

Åkalla hans namn i denna stund! Befall din sjukdom att försvinna nu i Jesu namn! Den kan då inte stanna kvar. Även du kommer att bli botad. Tag emot din helbrägdagörelse i Hans namn NU! —

Det finns segerkraft över satan i namnet Jesus.

Evangelierna berättar gång på gång för oss hur Jesus bekämpar djävulska makter. "Och han gick åstad och predikade i hela Galiléen, i deras synagogor, och drev ut de onda andarna." Mark. 1: 39.

Denna verksamhet blev så väldig till sitt omfång att hans motståndare sade: "Det är med de onda andarnas furste, som han driver ut de onda andarna." Matt. 9: 34.

Man skulle nästan kunna tro, då man läser vår moderna religiösa litteratur eller lyssnar till genomsnittspredikantens predikningar, att demoner

och andemakter inte existerar längre. Eller att de fösts tillsammans i städernas slumkvarter och nu tillbringar sin tid i mänsklighetens lägre skikt. Det finns tusentals predikanter och kristna, som aldrig i hela sitt liv drivit ut en ond anda i Jesu namn. Jag kan inte förstå hur troende kan vänta sig ett liv i seger, om de inser, att deras fiende är en demonisk makt, och att kraften till seger ligger i namnet Jesus. Att ignorera detta faktum ger bara vedersakaren större företräde. "Den kamp vi hava att utkämpa är en kamp icke mot kött och blod, utan mot furstar och världigheter och världshärskare, som råda här i mörkret, mot ondskans andemakter i himlarymderna." Ef. 6: 12.

"Genom mitt namn skola de driva ut onda andar", löd Jesu löfte till dem som trodde. Mark. 16: 17.

Varje lärjunge, som Jesus sände ut att predika, befalldes att driva ut onda andar. Matt. 10: 8. Men löftet gäller alla dem som tro — inte bara predikanter — det inkluderar DIG och gäller "intill tidens ände".

När du vet att ditt hjärta står i en rätt ställning till Gud, stå upp och driv ut onda andar i Jesu namn, driv undan fienden! Handla i enlighet med Kristi ord och löften — tala med myndighet! Du har rättighet att bruka namnet Jesus. Var inte försagd — var frimodig! DU tillhör "dem som tro". Intag din plats. Se till att du får seger över all fiendens härmakt genom att använda namnet Jesus. Befall inte bara din sjukdom att ge sig iväg, befall din fiende att retirera! Tag emot din befrielse och gå sedan och sätt andra i frihet. Gör det NU!

Det finns löfte om bönhörelse i namnet Jesus.

"Vadhelst I bedjen om i mitt namn det skall jag göra, på det att Fadern må bli förhålligad i Sonen." Joh. 14: 13.

Vilket under att varje person som är född in i Guds familj, är född kunglig — gudomlig kunglighet. "I åter ären ett utvalt släkte, ett konungsligt prästerskap." 1 Petr. 2: 9.

Då du blivit född på nytt in i denna omfattande familj har du rätt att använda detta omfattande namn. Vilka möjligheter ger detta icke oss! Det är Faderns glädje, att besvara varje bön som når Honom genom detta namn. När du ber, så kom ihåg, att du är medlem av den ko-

HEM TILL HÄRLIGHETEN

Herman Wennergren

Den 6 dec. -65 hände det att vår nära 82-årige trosbroder Herman Wennergren med hast blev befördrad till härligheten. Då han efter middagen i sitt lilla vackra jordiska hem "Sol-liden", som är beläget öster om staden, lade sig för att vila, så kom plötsligt ett bud från himlen: "Min vän! Du har nu vandrat så många år här på jorden och stegen börjar bli trötta och tunga. Vill du, så får du flytta." Broder Herman svarade sitt "Amen, kom Herre Jesus!"

Därmed gick ett stort original ur tiden, och hans plats var tom.

Då Maranata hösten 1962 började i Alingsås, har han ända till sista mötet varit den lilla gruppen till stor välsignelse och hjälp genom sina enkla böner, sång till strängaspel, trosfriska vittnesbörd samt offergåvor. Den gudomliga natur som broder Herman besjälades av under

sin jordevandring kom varje medvandrande till godo på ett eller annat sätt. Genom hans lugn och besinningsfullhet samt alla kloka råd och förmaningar, har vi fått den nåden att hålla oss på vägen som till himlen bär. Han brukade ofta poängtera, att om vi inte kan hjälpa våra medmänniskor framåt på helgelsens och fridens väg, så har vi inget egentligt existensberättigande.

Angående vår hemgångne broders originalitet vore det mycket att säga, men det är som han talade ännu till oss, fastän han är död. Officiant vid begravningen var prostén Lignell, Alingsås, en minnesandakt hölls av Eric Gustavsson, Borås.

Helge Johansson

SYNDABOCK — Forts. fr. sid. 5

ord utan att äga en inre mot-svarighet, d. v. s. låta frälsning och helgelseverk bli ett utan-påverk med hår och hatt. Det är också sant, att det inre fördolda livet med Gud är det viktigaste och där möter Gud trots skiftande yttre omständigheter. Men Jesus sade också "Du blinde farisé, gör FÖRST insidan av bågaren ren, för att SEDAN också dess utsida må bli ren. Det ena borden I göra, men icke underlåta det andra." Matt. 23: 23, 26. Vi skall alltså sila bort både myggan och kamelen och svälja den stygga förtreten. "Du skrymtare, tag FÖRST ut bjälken ur ditt eget öga; DÄREFTER må du se till, att du kan taga ut grandet ur den broders öga." Matt. 7: 5.

Det är emellertid både med det inre och yttre andliga livet så, att det måste fungera omedvetet om sin egen existens. Blir det självupptagenhet, så dör livet. Tack och lov att vi är fräslta från synd och död genom tro utan laggärningar. Rom. 5. Men denna tro är död om den icke har med sig gärningar (frukt). Jak. 2. Efter trons lydning kommer trons prydnad. Jesu död och uppståndelse är ett huvudstycke i vår kristna lära. Kvinnans hår och slöja är ett huvudsmycke kvinnan till ära.

Helge Berndtsson

ningsliga familjen och att din begäran är baserad på din familjerätt — namnet Jesus. —

När Jesus säger, att vad helst vi beder Fadern om i Hans namn, så ger Han dig en underskriven check på alla himmelens resurser och ber dig själv att fylla i den. Vilket privilegium!

Det skulle löna sig för varje kristen att ingående studera Nya Testamentet för att se hur namnet Jesus berörde varje fas i människornas liv. När Du har lärt dig att använda namnet Jesus i överensstämmelse med Ordet och i Andens kraft, har du fått tag på den hemlighet, som skakade världen genom apostlarna.

Börja använda namnet Jesus i ditt böneliv i dag. "Hittills haven I icke bätt om något i mitt namn: bedjen, och I skolen få, för att eder glädje skall bli fullkomlig." Joh. 16: 24.

Fullkomlig glädje väntar dig, om du beder frimodigt till Fadern i Jesu namn. Intag din plats! Använd namnet — det tillhör dig! Det är familjenamnet. Du är född i Hans familj. Du är införsatt i Hans rike. Gör anspråk på dina rättigheter! "Och allt, vadhelst i företagen eder i ord eller gärning, gören det *allt i Herren Jesu namn* och tacken Gud Fadern, genom honom." Kol. 3: 17.

"...DU ÖVERTALADE MIG OCH JAG LÄT MIG ÖVERTALAS..."

Stig-Roland Eriksson

Du kanske har undrat vart han tog vägen, den unge orkesterledaren och imitötören som vittnade så härligt om sin frälsning i denna tidning för några månader sedan? Jo, här är han! Han har sedan dess troget deltagit i arbetet, vittnat, sjungit och slagit på trummorna i Maranataförsamlingen i Stockholm. Nu vittnar han om sin kallelse till helig tjänst.

"Du, Herre, övertalade mig och jag lät mig övertalas, Du grep mig och blev mig övermäktig. Så har jag blivit ett ständigt åtlöje, var man bespottar mig."

Jer. 1: 6.

Det som profeten Jeremia här yttrade, kan jag också instämma i, då det gäller min kallelse att gå ut på Guds skördefält. "Skörden är mycken, men arbetarna är få", sade Jesus till sina lärjungar.

Jag har nu av nåd fått vara en Jesu Kristi lärjunge i snart ett år. Under den tiden har jag sannerligen fått erfara att Han är den gode Herden, och att Han allttjämt har omsorg om sina får. När vi, Guds barn, lyssnar till Herrens röst och följer Honom skall ingen kunna rycka oss ur Hans hand, tack och lov. —

Tänk vilken underbar nåd det är att få vara härligt frälst i denna sena tid, då djävulen rasar. Vi ser hur allvarlig tiden är. Tecknen bådär att Jesus kommer mycket snart.

Tydligt ter sig också det som är sagt genom profeten Joel: "Och det skall ske i de yttersta dagarna, att jag skall utgjuta av min ande över allt kött." — Just detta sker nu på ett mäktigt sätt. Herren är oss underbart nära. Guds ande är starkt utgjuten, syndare upplever syndernas förlåtelse, sjuka blir helade och många människor öppnar sina hjärtan och tar emot hälsa och liv till kropp

och själ. Midnattsropet ljuder: Maranata — Du vår Herre kom! Tiden hastar, skörden mognar för varje dag och skördens tid är kort.

Gud har länge kallat mig att på Hans löftesord gå ut med detta härliga evangelium, som är en Guds kraft till frälsning. Intill denna stund har jag också tjänat Gud i församlingen med mina trummor. Det är underbart att se vad Gud gör. Han visar ständigt sin makt, att Han är densamme som fordom. Pris ske Gud!

Under den just avslutade bibelskolan i Stockholm talade Gud till mig igen, och gjorde mig påmind om tidens allvar. Jag förnam hur Guds eld flammade upp ännu mäktigare i mitt hjärta. Vi sjöng då ofta emellan bibelstudierna kören:

"Tala Gud, tala Gud,
låt din altarglöd beröra mig.
glad jag svarar här är jag sänd
mig."

Jag upplevde då, på knä inför Herren Jesus, hur Han övertalade mig och blev mig övermäktig.

När djävulen upptäcker att Gud håller på att fullborda sin plan med en människas liv, så gör också han sig påmind på sitt illfundiga sätt. Han erinrade mig om min ställning som tjänsteman på posten och den lön jag där varje månad erhöll. Han försökte måla ut hur svårt

Forts. på sid. 14.

Anders B. Andersson:

GUDS VÄG ÄR DEN BÄSTA

När var det vi hamnade i mörker och svårigheter av olika slag? — Var det inte då vi gick vår egen självvalda väg?

Såsom universums myriader stjärnor, var och en, har sin givna bana att följa i himlarymden, så har Gud också en bestämd plan med varje människas liv här på jorden. —

Även med Jesu liv hade Han detta, och Jesus var alltid mycket noga med att förbli i denna Guds plan. Guds vilja var därför alltid det viktigaste och förnämsta i Hans liv. Han säger: *"Ty jag har kommit ned från himmelen, icke för att göra min vilja, utan för att göra dens vilja som har sänt mig."* — Vid ett annat tillfälle säger Han även: *"... jag söker inte min vilja, utan dens vilja som har sänt mig."* Guds vilja var Hans livs lag. Icke så att detta var för Honom något tungt och krävande. Nej, tvärtom, Han säger: *"Min mat är att göra dens vilja som har sänt mig."* — Att göra Guds vilja var Hans lust. —

Skall ditt och mitt liv vara en vandring i Jesu fotspår, måste Guds vilja bli det förnämsta även i vår tillvaro. — Och detta är ej något som bör förskräcka oss, ty ett liv i Guds vilja är fyllt av lycka och harmoni. —

Det är ju vår egen erfarenhet. —

När var det som vi hamnade i mörker och råkade i svårigheter av olika slag? Det var när vi ej frågade efter Guds vilja, utan gick vår egen självvalda väg. — När var det som glädjen var renast och friden djupast? Det var när vi med båda våra fötter vandrade på Guds viljas väg. — När var det som Guds Ande på ett sällsamt sätt fyllde vår inre värld, gav kraft åt våra vittnesbörd och framgång och seger i vår verksamhet? Det var när Guds vilja fick råda på varje punkt i våra liv. —

Varför skall vi då frukta för Guds viljas väg? Låt oss av hela vårt hjärta istället säga: Fader, ske Din vilja med mitt liv. —

*

Djävulen försökte på olika sätt att få Jesus bort ifrån Guds plan och ur Guds vilja, men varje försök misslyckades. Jesus blev intill döden på korset lydig sin himmelske Faders vilja. —

En gång tog djävulen Honom med sig upp på ett mycket högt berg och visade Honom alla riken i världen och deras härlighet och sade till Honom: "Allt detta vill jag giva Dig, om Du faller ned och tillbeder mig." — Men Jesus sade till honom: *"Gå bort, satan; ty det är skrivet: 'Herren din Gud skall du tillbedja och Honom allena skall du tjäna'."* — Världens härlighet fick ej draga Honom bort från Guds viljas väg. —

Vid ett annat tillfälle då Jesus sökte förklara för sina lärjungar, att Han måste gå till Jerusaleem och lida mycket av de äldste och översteprästererna och de skriftlärde och att Han skulle bli dödad, men att Han på tredje dagen skulle uppstå igen, tog Petrus Honom avsides och begynte ivrigt motsäga Honom och sade: "Bevare Dig Gud, Herre! Ingalunda får detta vederfaras Dig." — Men Jesus vände sig om och sade till Petrus: *"Gå bort, satan, och stå mig icke i vägen; du är för mig en stötesten, ty dina tankar äro icke Guds tankar, utan människotankar."* — Inte ens Hans allra närmastes välmenta råd fick hindra Honom från att gå Guds väg. —

När Jesus i Getsemane, inför tanken på den sista stora drabbningen mot ondskans makter, bedrövas och ängslas, reser sig — för ett ögonblick — Hans egen vilja upp, och Han säger: "Min Fader om det är möjligt, så gånge denna kalk ifrån mig." — Men strax efter är Han färdig att tillägga: *"Dock icke såsom jag vill, utan såsom Du vill!"* — Varken djävul, människor eller Hans eget kött fick bestämma över Honom. Det var Guds vilja, som var det avgörande. —

Även vi möta mycket, som vill föra oss bort från Guds viljas väg. Djävulen gör sina försök, våra vänner äro ofta oerhört hjälpsamma i detta stycke, och den allra störste motståndaren till Guds vilja kanske sitter i vårt eget bröst. — Men, i Jesu namn, broder och syster, låt dig ej ledas av varken det ena eller det andra, utan säg istället alltid som Jesus: *"Herre, inte min vilja utan Din!"*

*

I Guds ord fick Jesus klarhet om Guds vilja med sitt liv.

I "bokrullen" var skrivet om Honom och där såg Han sin väg tecknad. — Gång på gång möter vi i evangeliernas berättelser om Jesus, uttryck sådana som detta: *"... för att det skulle fullbor-*

das som var sagt av Herren genom profeten..." Steg för steg fann Han i Guds ord vägen utstakad och Han gick den. —

I Guds ord är Guds heliga vilja kungjord även med avseende på våra liv. Vill vi vara i Guds vilja, måste vi lyda Hans ord. — Är vi ovissa om Guds vilja i någon sak, får vi läsa vår bibel på knä och det skall klarna. — Låt oss aldrig söka visshet om Guds vilja i våra känslor — låt oss söka den i Guds ord.

Här taga många kristna grundligt miste!

En troende kvinna sade mig en gång, då jag samtalade med henne om dopet i vatten, att hon inte kände det vara Guds vilja, att hon skulle låta döpa sig.

I Guds ord är skrivet vad vi skall göra, och där har Gud en gång för alla kungjort vad som är Hans vilja i denna — såväl som i alla andra — frågor. — Många säga sig ha en oerhörd respekt för Guds vilja, men fråga samtidigt ej mycket efter vad Gud sagt i sitt ord. Man glömmer att bakom Guds ord står Guds heliga och fullkomliga vilja. Gud har aldrig talat något, som Han ej menat något med. —

*

Skall vi äga himmelens välbehag över våra liv, måste vi gå Guds viljas väg. Jesus gjorde detta, och därför vilade över Honom Guds välbehag. Gång på gång fick Han höra rösten ur skyn, som sade: *"Denne är min älskade Son i vilken jag har allt mitt behag."* — Himmelen var ständigt öppen över Honom, och den eviga världens budbärare — Guds änglar — stego upp och ned över Honom. På Guds viljas väg väntar också oss en öppen himmel och Guds underbara välbehag. —

*

Önskar vi få våra böner besvarade, så måste vi vandra på Guds viljas väg. — *"Men vi veta, att Gud icke hör syndare, utan om någon är gudfruktig och gör Hans vilja, så hör Han honom."* Då vi ej får uppleva bönesvarets välsignelser, utan vårt bedjande är som ett ropande i tomma luften, får vi rannsaka våra liv i Ordets och Andens ljus om Guds vilja verkligen fått ske med oss. När Gud då visar oss sin väg, så skall vi genast gå den, och skall då erfara att vår bön blir hörd av levande Gud. —

Skall vi vara med och dela himmelens fröjder och sjunga Lammets nya sång? Önskar vi se Jesus och för evigt stå bärgade innanför den gyllne stadens pärleport, få vi aldrig glömma att ingen annan väg än Guds viljas väg kan leda dig dit. *"Icke skall var och en inkomma i himmlandet som säger till mig: Herre, Herre, utan den som gör min himmelske Faders vilja"*, säger Herren Jesus själv.

JESUS GÖR UNDER I DAG

Det hände i ett av bibelskolans avslutningsmöten i höstas — i söndagskvällens möte i Viktoriasalen. Eftermötet hade nyss börjat, sångarna hade sjungit en sång och stod nu där framme och prisade Gud. Plötsligt sprang en man upp på plattformen. Jag kände honom väl — jag hade nyss bott några dagar i hans hem. En lugn, om-dömesgill, gudfruktig broder. Han talade om att han alltsedan han var mycket ung haft dålig syn och alltid tvingats bära glasögon. Under stor gripenhet berättade han också hur levande det blivit för honom att Jesus ännu var densamme, som då Han gick omkring härnere och öppnade de blindas ögon. "Nu vill jag att ni skall hjälpa mig bedja och så lägger jag mina glasögon här i Jesu namn", sade han till slut, lade utav sina glasögon därframme på podiet och gick lugn till sin plats bredvid sin hustru nere i salen. —

Jag bävade — hur lätt grips vi inte av otro. Jag visste att om några minuter skulle han sätta sig i sin bil och köra över tjugo mil till sitt hem — hur skulle det gå?

Men Jesus håller att lita på — Han sviker inte dem som vågar lita på Honom.

Härom dagen fick jag ett brev från den här brodern och han skriver: "Kanske du undrat hur det gått med mina glasögon? Ära vare Jesus, löftena håller! Det är full seger i Jesus! Ett par veckor sedan jag blivit helad fastnade jag i en trafikkontroll. Polisen anmärkte på att jag inte bar glasögon, det var ju antecknat i körkortet att jag skulle bära glasögon vid förande av körkortspliktigt fordon. Jag måste till läkare för att få nytt läkarintyg. Vid undersökningen visade det sig att jag hade 0,9 i synskärpa på höger öga och 0,6 på vänster, detta utan glas. 0,7—0,3 i skärpa är det lägsta tillåtna för körkort. På båda ögonen tillsammans var min synskärpa 1,0! Det håller att tro på Guds löften..."

Så långt hans brev. —

Är det någon som önskar veta närmare detaljer om detta och broderns namn och adress, vänd er till mig.

Anders B.

HUR KALLELSEN... *Från sid. 3.*

lingen sov och använde sina ekonomiska resurser till annat än att stödja de tjänster Gud satt i församlingen. Så har hundratals människor förts ut ur sin gudomliga kallelse och funktion. De blev aldrig det Gud ämnade dem till. —

Nu går dock en ny, gudomlig väg ut.

Gud gör ett nytt försök att föra sin församling ett stycke längre fram och vi känner hur vi fått ny växtkraft mot mögkaden.

Halleluja!

Vad vi nu upplever är lika det vi upplevde på 30-talet, men ändå inte lika. Det finns ingen upprepning i Guds rike, utan det är en fortsättning. Vi får leva med i den andliga mognad, som Gud trots allt avfall och vidriga förhållanden fört fram till ett stadium, som aldrig förr funnits i vårt land.

Den som fick sin kallelse för många år sedan, men blivit hämmad har nu möjligheter att mogna och växa mot fullkomning i sin tjänst. Herren vill presentera idag mer fullödiga förkunnelse, undervisning och profetia, mer fullödiga evangelister och lärare än någon gång tidigare i vår historia — vi skall bli fullvuxna intill Kristi fullhet. —

Detta är det inre av kallelsen och den följer livets och tillväxtens egna organiska lagar... —

Det finns också en yttre expansion för evangelium. —

I apostlarnas verksamhet fanns en fullständig harmoni mellan det inre och det yttre. I samma mån som tron växer når vi längre. Tron är grundvalen för Guds verks yttre utveckling. Det inre livet och de yttre manifestationerna följs åt. Pauli verksamhet och framgång för evangelium var beroende av

församlingens tro. 2 Kor. 10: 13 f. Han var också beroende av deras hjälp i bönen — han tigger om deras förböner. Han är en lem i kroppen — han är beroende av församlingen, liksom församlingen är beroende av honom, och så växer verket fram. —

Idag finns det andliga ledare som lösgör sig från församlingen för att på detta sätt skaffa sig större framgång.

Det är klart att en människa, som är rikt utrustad kan bli frestad att sätta sig över andra! När man inte får församlingen med på sina planer, spelar man ut sin begåvning och även sin andliga utrustning, för att bygga upp ett verk vid sidan av församlingen. Det finns dock ingen som i längden lyckats med en sådan verksamhet. De har i de flesta fall träffats av det ord som säger: "Om nu någon fördärvar Guds tempel, så skall Gud fördärva honom, ty Guds tempel är heligt och det templet ären I." 1 Kor. 3: 17.

Det finns ingenting i Skriften som är dyrbarare än Guds församling och ingenting som drabbar människor så hårt som Guds dom över dem som söker fördärva detta Guds tempel och bringa oordning i det som Gud har ordnat. Jag skulle här kunna räkna upp många män, som idag borde varit fullmogna evangelister, herdar och lärare, huvudet högre än andra, men de förgrep sig på församlingen, Guds tempel, och idag står de utan namn både i församlingen och i himmelen och Gud har tagit ifrån dem deras ämbete. —

Det är ohyggligt allvarligt att vi både genom hämningar från vår omgivning och genom eget förfarande kan komma ur vår bana — vår rätta utveckling. —

O, vad jag är tacksam till Gud, ja, jag nästan vill explo-

dera av glädje ibland, när jag tänker på att jag fått komma in i denna andliga nyordning, som nu pånytt för oss fram mot andlig mognad. —

Det kommer ofta i våra möten profetiska budskap till olika slag av människor som fallit ur Guds plan. Gud räcker i barmhärtighet ut sin hand och ger alla ett nytt nådeserbjudande, för att på nytt få föra dem in i deras kallelse. Den som har stannat i växten kan genom ett gudomligt ingripande och lämpligt andligt klimat idag nå fram till fullmognad. Halleluja! — Och slutet av deras liv skall bli rikare och mera välsignat än begynnelsen.

Jag tror att vi går underbara tider tillmötes — tider då Gud skall resa upp apostlagestalter, profeter, herdar, lärare och evangelister ibland oss? De finns kanske redan bland oss, men deras kallelse har ännu ej bringats till mognad. Jag har en vision av vad Gud håller på att göra. Han har sänt oss särslagregn som gett oss det andliga klimat, som bringar oss till mognad för att vi också skall kunna nå vidare utåt med evangelium.

Midnattsropet

Organ för andlig väckelse

Utkommer den 1 och 15 varje månad.

Red. och ansv. utg.

ARNE IMSEN

Redaktionskommitté

DONALD BERGAGÅRD

ERIC-GUNNAR ERICSSON

ANDERS B. ANDERSSON

Tidningens adress:

Surbrunnsgatan 60

Stockholm VA

Tel. 32 80 02 - Pg 57 16 20

Lösnummer 1 kr.

Pren.-pris kr. 21:— pr år,
11:— pr halvår: 5:50 pr
kvartal.

För pren. pg 57 16 20

EVANGELISATIONSRESA I NORRLAND

Söndagen den 16 januari gick Maranatabussen från Stockholm med Arne Imsen, Agne Bark och fem evangelister till övre Norrland. Vissa omständigheter gjorde att A. Imsen skulle besöka Haparanda och samtidigt ordnades då en serie möten. Detta hade varit ett stort böneämne och en önskan från många vänner. De praktiska detaljerna ordnades på ett underbart sätt. T. o. m. ofrälsta öppnade sina hem för oss. Gud skall välsigna dem rikligen.

Första mötet hölls i Haparanda på måndagen i seminariets aula, som var fullsatt, mestadels av ungdomar. Detta var det första Maranatomötet i Haparanda och det samlade stort intresse. Tisdagens möte

var i Kalix där mycket ungdomar var samlade i den fullsatta lokalen. På onsdagen hölls möte i Svartöstadens Folkets Hus, Luleå, och mycket troende människor var samlade. I Boden hölls ett möte på torsdagen och på fredagen i Folkets Hus, Skellefteå. Flera personer önskade förbön till frälsning och förnyelse. Det är underbart att se hur Gud verkar i människors hjärtan. I Mimerskolans aula i Umeå var det möte på lördagskvällen. Guds Ande var mäktigt rådande och ett 20-tal personer fick möta Gud på nytt. På söndagen var det två möten i godtemplarlokalen, Ö-vik, som var alldeles för liten. I bägge dessa möten rådde en underbar atmosfär, och ett flertal troende

ungdomar sökte andens dop. I Sollefteå hade vi resans sista möte. Det hölls i en danslokal, och den var överfull av människor. Mötet slutade i en härlig förlossning, då flera sökte Gud till frälsning, läkedom för sina kroppar och förnyelse.

"Skörden är mycken, men arbetarna äro få. Bedjen förden-skull skördens Herre, att han sänder ut arbetare till sin skörd." Luk. 10: 2.

Denna resa visade oss tydligt vilket oerhört behov det finns i vårt land efter evangelium. Och stora ting håller på att ske i Norrland, ja, i hela vårt land.

Låt oss bedja för alla dessa platser som här har blivit nämnda och för alla de som kämpar i Norrland. Vår Herre, Jesus Kristus, kommer mycket snart! Må vi därför skynda åstad medan tid är, ty natten kommer då ingen kan verka mer.

Gunno Andersson

DU ÖVERTALADE... *Från sid. 13.*

och komplicerat det skulle bli för mig om jag skulle gå Guds väg.

O, vilken underbar tillgång det är att med bönsens ande få nalkas Gud i förtröstan på Hans rika barmhärtighet och trofasthet! Det ger kraft till seger.

Du, min vän, som läser detta, följer du Jesus helöverlåten på vägen? Får du utstå hån och bespottelse från världens barn liksom profeten Jeremia? Kan du instämma med Paulus, då han säger: "Nu lever icke mer jag, utan Kristus lever i mig."

Om någon är i Kristus så är han en ny människa. Det gamla är förgånget och något nytt har kommit, något mycket härligare.

Med detta enkla vittnesbörd

vill jag vittna om hur Mästarens missionsbefallning också nått mig. Å Kristi vägnar är jag alltså ett sändebud. Det är Kristi underbara kärlek som tvingar mig till detta. Jag vill lyda Guds kallelse att gå ut på Hans stora åkerfält och bärga kärvar för himmelen.

Vår adress är nu
CAIXA POSTAL
9602
SAO PAULO
Brasilien

*Doris och
Ernst Högländer*

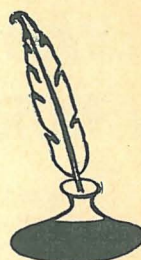
TVÅ TOMMA HÄNDER

Två män, en yngling och en äldre man, gick samtalande vägen fram. Den yngre klagade över sina ekonomiska svårigheter, sina dåliga framtidsutsikter. Den äldre gav några goda, vänliga, förståndiga råd. Till sist avbröt honom den yngre med någon otålighet i tonen och sade: "Men vad skall jag göra med två tomma händer."

Med milt allvar sade den gamle: "Dem skall man knäppa samman i bön till Gud."

MIDNATTSROPET
 Surbrunnsgatan 60
 Stockholm VA

Brev från läsekretsen

Skriv gärna till oss! Låt oss få veta dina tankar om Midnattsropet och om du har några önskemål beträffande innehållet.

Till Midnattsropet!

Jag uppskattar mycket denna tidning på grund av dess radikala budskap. Jag har aldrig läst någon tidning som drar upp så tydlig och klar gräns mot ljumhet och skökoväsande i dagens s. k. kristenhet, och mot världslighet i allmänhet. Tack vare maranataförkunnelsen kom jag till klarhet om och kunde öppna mig för den Helige Ande. Jag blev andedöpt i ett maranatomöte i Värnamo, och får nu prisa Jesus på nya tungomål. Halleluja!

Hoppas att denna radikala linje kan hållas även i fortsätt-

ningen. Sanningens väg och att öppet förkunna den är nog inte den lättaste vägen men det är vägen till seger, pris ske Gud. Jag tror ej vi ska fria till, be- blanda oss med eller apa efter andra folk (läs rörelser, samfund). Vår största uppgift är att vinna själar för himlen och ej att bli godkända av andra samfund. Vi får pröva allt efter Guds ord och låta den Helige Ande undervisa och leda oss.

Maranatahälsningar

Samuel Fridlund

Södergatan 26 a, Gislaved

Min adress är nu:

Engelbrektsgat. 29

BORLÄNGE

Tel. 0243/24797

Evangelist

Erik-Gunnar

Eriksson

FÖRMÅNSERBJUDANDE!

För att göra det möjligt för evangelister och andra troende att skaffa sig god

Väckelselitteratur

har MIDNATTSROPET sammanställt ett bokpaket av följande innehåll:

1 ex. Har Lewi Pethrus rätt? Av Arne Imsen	å 3:00
1 ex. I världen, men icke av världen. Av Arne Imsen	å 6:50
1 ex. Under sydkorsets himmel. Av Alder Pettersson	å 15:00
1 ex. Strid för sanningen. Av Oswald Smith.	å 8:50
1 ex. En gudsförnekare blir frälst. Av Bertil Åkesson	å 8:50
1 ex. I Konungens gemak. Av Gustaf Roberth	å 9:50
1 ex. Glimtar av Guds under. Av Oskar Lind	å 14:00
1 ex. Jesu liknelser. Av G. Campbell Morgan	å 15:00

— Klipp här! —

8 böcker

hela paket 40:—

Oms inberäknad
 (Ordinarie pris 80:—)
 Insänd beställningskupongen
 i dag till

MIDNATTSROPET
 Surbrunnsgatan 60
 Stockholm VA

Till MIDNATTSROPET!

Sänd mig omgående mot postförskott bokpaketet för 40:— kr.

Namn

Adress

Poststation

NYHETER FRÅN

Evangelii Center

Fack 200 24 — BORLÄNGE 2 — Tel. 0243/105 95 Postgiro 125 99

11 nya insjungningar

MRM 28. Bibelskolans Strängmusik i Stockholm 1965 och Arne Imsen.

Gyllne fält för vinden vaja/Gyllne morgon/Bortom gyllne sol. Arne Imsen och sånggrupp/Jag vet. Solo av Arne Imsen.

SENASTE INSJUNGNINGAR AV ARNE IMSSEN

MRM 27. Solosång Arne Imsen.
Låt mig dricka ur krukans/Jag tror på Gud/På en avlägsen höjd.

MEP 1. Ralph Hart, Kurt Petersen och Roland Lundgren.

Neither do/I condemn thee/Light guiding me/That Lonesome Valley/Is there Blood upon Your Hands.

EP 484. Rune Gelinder.

Käre Jesus, min Frälsare och Herre/Ära, Ära, Ära/Därför jag älskar Jesus Krist/Gud är god.

EP 483. Runo Erixon.

Mitt hem är där på den andra stranden/Varför får Han stå där ute?/Underbar, underbar är Han/Sista tidens väckelse nu brinner.

EP 482. Agne Bark.

Härligheten väntar/Det skall bli fröjd/Tro i ditt hjärta/O, vad djup i Guds nåd.

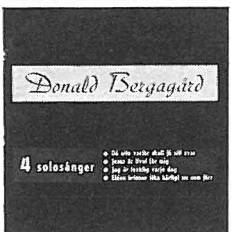
EP 480. Carl-Henric Henricson.

Snaran har gått sönder/Hela vägen vill jag följa Frälsaren/Bak stjärnors myriader/Elden brinner lika härligt nu som förr.

EP 481. Marita Hammar och Sigrid Andersson.

Men om Du kom just nu/När skuggan svunnit/Nu har jag glädje/Han är min.

HEP 247. Donald Bergagård

Då alla varför skall få sitt svar/Jesus är livet för mig/Jag är lycklig varje dag/Elden brinner lika härligt nu som förr.

MREP 26. Vivan-Mårtensson.

Halleluja snart skall dagen gry/O, du Golgata kors/Längtande bruden/Min trofaste Gud.

MEP 2. Kurt Petersen och Roland Lundgren.

Vi är på resa till fridens land/Skall du få vara med?/Många år jag gick på syndens stig/Tänk för dig som vandrar utan Gud.

Klipp här och sänd in kupongen i dag.

OBS! Ny tidning erhålles gratis vid beställning.

BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed beställas att sändas mot postförskott:

..... st. skivor nr Hela skivserien, 11 st., 120:— + porto.
å 11:— st. (5 st. fraktfritt)

..... st. Sängsamling å 24:50 (42 st. sånger).

Namn:

..... -,,- mot avbetalning 15:— per månad.

Bostad (Box/Gata):

Postadress:

Telefon:

Kupongen insändes till EVANGELII-CENTER, Fack 200 24, Borlänge 2. Tel. 0243/105 95. Postgiro 125 99.

Jag vill sprida MARANATA-budskapet vidare och beställer en skivserie. Jag betalar 15:— per månad tills full betalning erlagts. (När jag erhåller samtliga skivor löser jag dem med 15:— + porto.)

Vill DU vara med?

EVANGELISATION AV SVERIGE

Många av de evangelister som besökte bibel-skolan är nu ute på skilda platser i landet och arbetar för evangeliets spridning. Rapporter strömmar in om vad som sker. Jesus verkar genom Ordet, syndare blir frälsta, sjuka blir helade, Anden faller och glädjen är stor. Många evangelister verkar på obrutna fält och dessa behöver särskilt vår hjälp i förbön och offer. När dessa ungdomar lämnade sina värlavlönade arbeten var det för dem en tros-sak och ett offer. Elden brinner i deras hjär-tan och svaret på kallelsen blev: JA Herre, jag är villig att gå dit du sänder mig!

Motståndet är stort på de flesta platser, men uppdragsgivaren har segrat — Han är med, tack och lov! I det fullbordade verket på Golgata kan vi alla vila när stormarna rasar.

Maranataförsamlingen i Stockholm som all-tid gjort storslagna insatser för evangelisterna runt om i landet, har i år sex egna evangelister som arbetar på platserna runt Stockholm, var-för deras insats för det övriga Sverige ej kan bli så stor som tidigare. Men vi vet att det finnes många andra vänner som känner ansvar för att vårt land skall få del av detta frigö-rande budskap, vänner vars hjärtan är rörda av väckelsens eld, som förstår att det enda som kan rädda vårt land är budskapet om frälsning och frigörelse från syndens järn-grepp.

Du som vill vara med: BED för våra evan-gelister! Du som har möjlighet OFFRA för våra evangelister — gör det och välsignelserna skall också strömma dig till del.

Gåvor till evangelisterna och deras arbete kan sändas till Maranataförsamlingens evan-gelistmission, Sture Svärd, Frihetsvägen 38, JAKOBSBERG.

ERIK G. ERIKSSON

ARNE IMSEN